

Van rebel tot topportrettist

Cees Noort: 'Mijn moeder zei: anders ga je maar vakken vullen...'

BERGEN - "Nee, op school was ik vroeger niet zo'n brave. Dat werd helemaal niks. Mijn moeder sprak op een gegeven moment de geveugelde woorden: anders ga je maar vakken vullen bij de Albert Heijn... Nou ja, zover is het gelukkig niet gekomen." Want Cees Noort (62) uit Bergen ging fotograferen. Interview met de drievoudig Camera d'Or-winnaar voor portretfotografie.

Uit het niets meldde de opstandige tiener Noort - we spreken de roerige jaren zestig - zich aan bij de Alkmaarse fotograaf Jaap Schoen.

Noort: "Bij hem ben ik in de leer geweest. Nog voor ik mijn rijbewijs haalde, maakte ik foto's voor de krant, deed ik trouwreportages en stond ik in de doka baden klaar te maken en foto's te ontwikkelen. Ik dacht gewoon dat ik het wel leuk vond. Nou, alras bleek dat te kloppen."

Origineel

"Of ik mijn eerste krantenfoto nog weet? Ja, de directeur van het arbeidsbureau in Alkmaar. Ik wilde hem per se met de telefoon aan zijn oor fotograferen. Echt een geweldig origineel idee natuurlijk... Maar goed, tussen de acht, negen afdrucken - meer mocht je er destijds niet op je rolletje hebben voor de krant - zat gelukkig toch één bruikbare."

"Nee, echt een opleiding heb ik nooit genoten. Je deed gewoon. Wel volgde je seminars van bekende fotografen. Paul Huf bijvoorbeeld. Toen wist ik ook al gauw dat portretfotografie echt mijn ding zou worden." Noort pakt er een boek bij. "Kijk, van de grote Sannes. Mijn grote voorbeeld. En uit Bergen hè. Toen ik dit voor het eerst zag, wist ik: dit is het helemaal, dit rare vak wil ik ook gaan doen. Túúrlijk, ook omdat hij bijna alleen

| Cees Noort met werk van eigen hand aan de wand. "Als je niet met mensen om kunt gaan, houdt het op." (Foto: Vincent de Vries / RM)

maar met mooie vrouwen werkte - dat kan ik niet ontkennen."

Erotisch

We zien de grofkorrelige zwart-witfoto's van Sannes, voorzien van grotske graffitikreten. Noort: "Ja, heel erg sixties hè. Maar zie die verstilte, erotische foto's eens - echt geweldig. Helaas is Sannes op tragische wijze verongelukt. In 1967. Hij was net aan dertig, geloof ik."

"In 1972 ben ik van de één op de andere dag gestopt bij de *Alkmaarsche Courant*. Eerst heb ik nog geprobeerd om een betere vergoeding voor de fotografen te regelen, maar toen dat er niet in zat, had ik er echt genoeg van om telkens overal voor een appel en een ei op te draven. Achteraf vond ik mezelf ook helemaal niet

zo goed eigenlijk, als persfotograaf. Te vluchtig voor mij. Ik kan rustig een hele dag uittrekken voor één bepaalde foto. Maar dat is óók de reden dat ik sommige persfotografen zeer bewonder."

Sociaal

Een gok was het wel destijds, om abrupt de krant te verlaten. Noort: "Toen begon ik weer helemaal op nul, want ik had nog geen enkele opdrachtgever. Hoe ik daar uiteindelijk toch aan kwam? Gewoon met een map onder arm bij reclamebureaus en bedrijven binnenstappen. Vergeet niet dat in dit vak het sociale aspect ook meetelt. Als je niet met mensen om kunt gaan, houdt het op." Zijn foto's werden steeds gewilder. Bij reclamebureaus in de Randstad en regionale bedrijven als

Daalimpex in Warmenhuizen, Eriks in Alkmaar, Airspray in Beverwijk en Smith Chips in Langedijk. Industriële fotografie en het portretteren werden zijn specialiteiten. Hij won er prestigieuze prijzen mee.

Noort: "Pas nu durf ik te zeggen dat ik er heus wel wat van kan. Het zien, het weglaten - ik begin het steeds beter te snappen. Vroeger, tijdens die seminars waarover ik vertelde, stonden we bij het portretteren wel met vijf, zes lampen te klooiën. Van die supergrote vellen papier erbij. Nu heb ik aan één lamp en een klein reflectieschermpje genoeg. Ik ben steeds minder met techniek bezig, maar juist meer en meer met de mens. Minder hulpmiddelen, meer emotie."

(FO)